SILVIA MAZNIC
Universitatea de Stat din Moldova
(Chişinău)

ANALIZA SEMANTICĂ A VERBELOR EVENTIVE

Abstract. Although all eventives express a transition of the subject from one state to another, they render different semantic changes. The type of the status change is determined by the part of speech the name belongs to and represents the derivative basis of the verbs having the definite meaning and the animate / inanimate feature of the subject. The possibility to form a word of a state change depends on the name-basis that turns into a verb when meaning allows it.

Keywords: eventive verb, total changes, partial changes, *deveniendi* semantic group, *transformandi* meaning, type of state transformation.

Termenul „eventiv” este cunoscut de lingvişti [1; 2, p. 193; 3, p. 22] ca unul ce denumeşte verbele care exprimă o modificare a subiectului, o trecere dintr-o stare în alta: *a se maturiza* „a deveni matur”; *a se monotoniza* „a deveni monoton” ş.a. Încercând a reda simbolic această definiţie, obţinem: **S = V (a deveni) + N.** Exemplul *Bunica* ***s-a întristat*** are formula convenţională **A → A *(trist)***, adică subiectul *bunica*, exprimat prin **A** devine **A** (*trist)*. Aşadar, subiectul **A** trece în altă stare, devine mai trist, dar rămâne tot **A**, **A *devine* A *(trist)*.**

Structura semantică a unor verbe de devenire însă nu se încadrează în formula amintită *supra.* De exemplu, *a se îmbujora. Fata* ***s-a îmbujorat*** nu înseamnă *Fata* ***a devenit bujor.*** Enunţul analizat îl înţelegem: *fata a devenit, sub aspectul culorii, asemenea unui bujor*, iar formula lui este ***A devine A*** (*cu faţa de culoarea bujorului*). Observăm că, deşi toate verbele eventive au aceeaşi definiţie, nu toate se includ într-un tip identic de modificare a stării. Comparând cele două exemple, relevăm că *a se întrista* e format de la un adjectiv (trist), dar *a se îmbujora* de la substantivul *bujor*. Astfel, constatăm că, în cazul eventivelor, partea de vorbire ce constituie baza derivativă a acestora determină diferenţele în felul de redare a schimbării de stare. Modul de exprimare a unei modificări de către un verb ce are drept radical un adjectiv nu este acelaşi cu cel redat de un denominativ ce conţine un substantiv sau un numeral.

Revenind la formula convenţională ***V (a deveni) + N*****,** putem spune că în calitate de ***N*** sau bază derivativă a verbelor *deveniendi* poate fi adjectivul, substantivul şi numeralul. Vom ordona examinarea semantică a vocabulelor de care ne ocupăm în trei părţi:

I verbe eventive conţinând un adjectiv (306 de unităţi);

II verbe eventive ce au în componenţa lor un substantiv (88 de unităţi);

III verbe eventive conţinând un numeral (5 unităţi).

BDD-A6797 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

Analiza semantică a eventivelor se poate face ținând cont de mai mulți factori. Tipul schimbării de stare este determinat atât de partea de vorbire căreia îi aparține numele ce constituie baza derivativă a verbelor cu sensul respectiv, cât şi de trăsătura animat/inanimat a subiectului.

I. Vocabulele devenirii ce au în structura lor o rădăcină **adjectivală *A (Substantiv) → A (Adjectiv)*** exprimă, de regulă, dobândirea de către subiect, animat sau inanimat, a unei calități sau trăsături, fiindcă această parte de vorbire redă însuşiri ale obiectelor**:**

1) Sorbind din pahar, am putut să-mi dau seama că ceaiul *s-a îndulcit.* (N. Popa, CZ, p. 4) ***A* devine *A* (*dulce*)**;

2) Sănătatea lui Nicodim *se şubrezea*. (B. Druță, C., p. 246)

Am atestat verbe adjectivale cu subiect inanimat ce au sensul „trecerii la alt mod, fel de efectuare a acțiunii" (*a se mecaniciza, a se monotoniza*).

Verbul ce are în componența sa un adjectiv denotă o schimbare parțială şi poate avea atât un subiect animat, cât şi unul inanimat.

II. Modificările exprimate de verbele de schimbare de stare în al căror radical se află un **substantiv** pot fi **totale** (când în locul fostei ființe/obiect apare altă ființă/obiect şi nu rămâne nimic din ce a fost) sau **parțiale** (care nu cuprinde întregul, ci doar unele părți ale lui). Acestea au loc în funcție de subiectul **animat sau inanimat**.

Vom investiga mai întâi schimbările totale ale subiectelor **animate**.

Având structura ***A (Substantiv) → B (Substantiv)***, verbul de schimbare de stare trebuie să redea transformarea unei ființe în altă ființă sau a unui obiect în alt obiect etc. Este vorba de sensul *transformandi* şi de o modificare totală, care, dacă dispune de un subiect animat, este posibilă doar în basme:

1. „Broasca cea țestoasă ieşi din heleşteu la dânsul, se dete de trei ori peste cap şi *se făcu om* ca toți oamenii". (P. Ispirescu, LBR, p. 58) Aşadar, broasca (amfibie) se transformă în om (ființă umană), adică ***A* (*broască*) *devine B* (*om*)**.

2. „Turturica aceea era Zâna Munților care se îndrăgostise de frumusețea lui. Ei nu-i venea la socoteală să se arate lui aievea, ca să-i dea pricină, şi d-aia *se făcuse turturică* şi îi tot sărea în cale". (P. Ispirescu, LBR, p. 138)

3. „Zeus *se preschimbase-n taur*". (A. Mitru, LO, p. 84)

În exemplele alese pentru ilustrare este evident că sensul de care ne ocupăm a fost redat în mod analitic, prin perifrază. Constatările noastre sunt confirmate şi de următoarea remarcă a lui T. Vianu: „Când numele predicativ este un adjectiv, acesta oferă o caracterizare a subiectului … Când însă numele predicativ este tot un substantiv, ca şi subiectul, copula exprimă identitatea dintre cei doi termeni principali ai frazei …" [4, p. 169]. Aşadar, verbele de schimbare de stare nu suportă o transformare fantastică, de basm a unei persoane în altă persoană sau în alt obiect**,** adică nu au sensul *transformandi*: ***[A (subst anim.) ≠ B (subst. anim.)]***. Verbele eventive nu exprimă nici modificări totale ale substantivelor animate în cele inanimate: ***[A (subst. anim.) ≠ B (subst.inanim.)]***. Aceste schimbări sunt redate, de asemenea, prin perifraze. Exemplele de mai jos probează observația expusă *supra*:

1. „El (Făt-Frumos) şezu pe un scaun, iar ea şopti o vrajă, şi, cum îl sărută pe frunte, el *se prefăcu într-o floare* roşie-închisă ca vişina coaptă". (M. Eminescu, SA, p. 17) **A (Făt-Frumos) devine B (floare).**

BDD-A6797 © 2013 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

2. „Zeus, precum se povestește, *s-a preschimbat în flacără,* o flacără strălucitoare, care s-a coborât din cer, într-un vârtej amețitor, pe malurile fluviului”. (A. Mitru, LO, p. 75)

Nu am atestat verbe eventive ale căror subiecte să suporte atare schimbări totale.

Unui subiect **animat** i se poate atribui o modificare parțială printr-un verb eventiv ce are la bază un substantiv animat sau inanimat. Conform calculelor noastre, din numărul de 88 de eventive ce conțin un substantiv, 35 sunt animate *(a se înnemuri, a se înfrăți),* iar 53 – inanimate *(a se gelatiniza, a se izomeriza*).

Redarea unei schimbări parțiale de stare de către un verb cu rădăcină substantivală ***[A (subst. anim.) → A (subst. anim./inanim.)]*** se efectuează după modelul celor ce au în radicalul lor un adjectiv, adică subiectului i se atribuie doar o însușire, o particularitate a obiectului exprimat de substantivul-bază**.** Aceste verbe au sensul: „căpătării prin asociere a aspectului, a formei sau a înfățișării unui obiect, lucru” *(a se îmbujora, a se posmăgi, a se turti, a se smochini)***:** a) „Ariston n-ar fi în stare să îndure viața într-o altă lume decât a şatrelor, … s-ar usca amândoi*, s-ar smochini (= ar deveni uscat ca o smochină)*, ar pieri cu zile de dorul căruțelor lungi, de dorul drumurilor nesfârşite…” (Z. Stancu, Ş., p. 56) ***(A căpăta forma, culoarea, aspectul lui B)***;

b) „Şi (împărăteasa) *se mototoli (= se făcu mototol, ca un ghemotoc)* la picioarele lui” (B. Delavrancea, S., p. 261);

c) „Nu ştia nici ea (femeia) sau nu vroia să spună, *se ghemuise* cu umerii în pernă şi hohotea neîncetat…” (M. Preda, R., p. 165);

d) „Până închidea Stere prăvălia, *se turteau* amândoi” (E. Barbu, G., p. 274);

e) „Câinii *se încolăceau* de frig *(= căpătau forma unui colac)*, sub streşini” (E. Barbu, G., p. 140);

f) „A fost viu (câinele) *şi-a împietrit* la vânătoare” (F. Neagu, ÎS, p. 222).

Am atestat la un verb cu structura ***[A (subst. anim.) → A (subst. inanim.)]*** şi sensul de *„trecere la legislația, mentalitatea unei regiuni”:* „Noi nu ne unim cu Transnistria ca *să ne transnistrizăm*”. (Radio, 29.11.03, 17, 30)

Schimbările redate în exemplele analizate *supra* sunt parțiale şi au formula ***A devine A (asemănător cu o smochină, turtă* etc.)**.

Verbele eventive ce au componența ***[A (subst. anim.)→A (subst. anim.)]*** exprimă, de asemenea, modificări parțiale cu sensurile:

„trecerea la altă stare, categorie socială” (*a se chiaburi, a se boieri, a se isprăvnici, a se robi* etc.): „Dar ce? N-avea vilă în centrul oraşului? *Te boieriseşi*!” (M. Preda, CMIDP, p. 133) ***A trece la altă stare socială, devine A (boier)***;

„*M-aş fi robit* tuturora, numai să nu fi pomenit… de curatul meu păcat”. (B. Delavrancea, S., p. 21);

„aderarea la o confesiune religioasă, trecerea la alt mod de viață” *(a se pustnici, a se catoliciza, a se călugări, a se papistăşi):*

„…zice că ori să omoară*, să papistăşeşte* şi să face călugăriță nemțească” (I. Slavici, SA, p. 135);

„trecerea la altă ocupație, îndeletnicire” *(a se haiduci, a se cătăni, a se ciobăni, a se neguțători);*

BDD-A6797 © 2013 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

„adoptarea comportamentului specific unei naţiuni” *(a se americaniza, a se greciza, a se tuviniza): „(Ei) se tuvinizează”* (B. Druţă);

„modificarea gradului de rudenie” *(a se încuscri, a se înrudi, a se înfrăţi):* „La noi se zice că este puşcăriaş acela care *s-a înfrăţit* cu şobolanii” (B. Druţă, C., p. 136);

„efectuarea unei modificări de loc, spaţiu” *(a se învecina);*

„obţinerea influenţei unei personalităţi, a felului de a fi al cuiva, împărtăşirea, propagarea ideilor cuiva” *(a se staliniza, a se troţchiza);*

„modificarea de relaţii umane”: „Bibi *se împrietenise* tot mai mult cu ea” (M. Eliade, RAM, p. 275); „*Mă întovărăşisem* cu un prieten din liceu, Petru, în al doilea an la Drept şi Filozofie…” (M. Eliade, RAM, p. 256).

Verbele eventive cu subiecte **inanimate** pot reda atât modificări parţiale, cât şi totale.

Modificări parţiale:

1. ***[A (subst. inanim.) → A (subst. anim.)]*** cu înţelesul:

„a fi influenţat de ideile, personalitatea cuiva”: „Raioanele *se iovizează (<Iov)*” (Din ziare) **A (raioanele) devin influenţate de A (Iov)**.

2. ***[A (subst. inanim.) → A (subst. inanim.)]*** are sensurile:

„subiectul capătă doar forma obiectului exprimat de substantivul ce se conţine în verbul eventiv”: „…şi apele *se învolburară,* răscolite de-o furtună bâlbâită” (F. Neagu, ÎS, p. 225);

„Vrejurile de dovleci *se încolăciseră* unu(l) peste altu(l)…” (B. Delavrancea, S., p. 26);

„subiectului i se dă doar culoarea obiectului redat de substantiv”: „Lumina *se încenuşa* (= devenea cenuşie) şi rafturile abia se mai vedeau” (E. Barbu, G., p. 96);

„trecerea în altă silabă” (a se diftonga).

Modificări totale:

1. ***[A (subst. inanim.) → B (subst. inanim.)]***

a) naturale: *„a trece în altă stare fizică” (a se osifica* (despre membrană); *a se vaporiza* (despre lichide)). În acest caz, în urma trecerii dintr-o stare în alta subiectul s-a transformat în altceva sau chiar a dispărut ***A (membrană) devine B (os).***

Eventivele impersonale exprimă, de asemenea, schimbări totale din natură *(a se desprimăvăra, a se însera* etc.*)* şi au sensurile *„a se schimba un moment al timpului cu altul”*: „*Se înser*a. Din pomii înverziţi se împrăştia mirosul crud al frunzelor tinere” (E. Barbu, G., p. 30);

„a trece la altă diviziune a timpului, anului” (a se întomna, a se desprimăvăra);

„a-şi schimba aspectul exterior, înfăţişarea” (a se zeri, a îngheţa, a se găuri, a înflori etc.*):* „*Înfloriseră* pomii, und’ te uitai, frumuseţe” (E. Barbu, G., p. 379):

b) chimice *(a se acidifica, a se izomeriza, a se carbonifica* etc.*);*

c) lingvistice: *„a se transforma în altă parte de vorbire” (a se adjectiviza, a se adverbializa* etc.*)* Aceste cinci sensuri enumerate au formula ***A devine B.***

2. ***[A (subst. anim.) → B (subst. inanim.)]:*** „Nici o vorbă, că pe cine întâlnea (împăratul), *împietrea* locului (= se prefăcea în piatră)” (B. Delavrancea, S., p. 262). O modificare totală cu asemenea structură putem întâlni foarte rar şi doar în basme.

BDD-A6797 © 2013 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

Rezumând, menționăm că modalitățile de redare a schimbării de stare pot avea următoarele formule convenționale:

A (subst. (in)anim.) → A (adj.)
A (subst. inanim.) → B (subst. inanim.)
A (subst. (in)anim.) → A ca B (subst. inanim./anim.).

Verbele ce exprimă modificări parțiale au componența enumerată *infra.*

Modificări parțiale:

1. A (subst. anim.) → A (adj.)
2. A (subst. inanim.) → A (adj.)
3. A (subst. inanim.) → A (subst. anim.)
4. A (subst. inanim.) → A (subst. inanim.)
5. A (subst. anim.) → A (subst. anim.)
6. A (subst. anim.) → A (subst. inanim.)

Denotarea unei **modificări totale** presupune elementele:

1. A (subst. inanim.) → B (subst. inanim.)
2. A (subst. anim.) → B (subst. inanim.) (un singur exemplu selectat dintr-un basm).

III. **Numeralul** exprimă aspectul cantitativ al obiectelor, de aceea în rădăcina eventivelor el determină o schimbare numerică (*a se tripla, a se însuti, a se înmii)* ***A (substantiv) → 10 (100) de A (numeral)****:* „Farmecul *se înzeceşte* în tăcere” (M. Eliade, RAM, 358).

Tabelul nr. 1. ***Modificarea stării în funcție de trei factori***

Baza derivativă a verbului	**Subiectul *animat***	**Subiectul *inanimat***
substantiv *animat*	Parțială	Parțială
substantiv *inanimat*	Parțială	Parțială Totală
adjectiv	Parțială	Parțială
numeral	Parțială	Parțială

În cadrul tabelului este evident că o schimbare totală i se atribuie doar unui subiect inanimat de către un verb ce are în radical un substantiv inanimat. Exceptând exemplul preluat din basme, în lista modificărilor totale nu întâlnim subiecte animate.

Verbele devenirii, deşi toate au structura semantică V (a deveni + N), redau modificări ce diferă în funcție de trei factori: partea de vorbire căreia îi aparține numele-bază din rădăcina verbală, trăsătura animat/inanimat a subiectului, precum şi a substantivului din acelaşi radical. Eventivele se referă, de obicei, la o schimbare parțială a subiectului, ce obține o însuşire sau o trăsătură specifică unei ființe, dar nu exprimă sensul *transformandi*, cu excepția reacțiilor chimice şi a fenomenelor din natură. Această particularitate împiedică uneori formarea unui verb de schimbare de stare ce ar denota o modificare totală.

O vocabulă eventivă poate lua naştere de la un nume, numai dacă sensul acestuia este compatibil cu grupa semantică *deveniendi,* care revendică obținerea de către subiect

BDD-A6797 © 2013 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

a unei stări, calități, exprimată, de obicei, printr-un adjectiv. *Sensul transformandi*, care redă o transformare a unui obiect (ființă) în alt obiect (ființă), raportat la semnificația unor nume-substantive (animate), poate reflecta o situație ireală, ce ține de domeniul fantasticului, miraculosului. Astfel, în cazul eventivelor, se creează, mai rar, verbe sintetice de la substantive.

Până în prezent nu sunt pretabile la transformarea în verbe numele care au următorul conținut noțional:

1) denumiri de profesii, funcții, titluri (*aviator, inginer, ofițer, medic, profesor, ministru, lord, deputat);*

2) nume de animale (*cerb, vulpe, berbec);*

3) grad foarte apropiat de rudenie, relații părinți-copii *(mamă, tată, fiică);*

4) denumiri ale speciei umane, deosebiri de sex *(om, femeie);*

5) denumiri de așezări omenești: *(sat)*. Chiar dacă sunt verbe formate de la substantivele *urbe, oraș, rural*, nu avem asemenea creații de la cuvântul *sat*, ceea ce s-ar putea explica prin faptul că mai rar se atestă procesul de schimbare a unui oraș într-un sat decât viceversa;

6) relații într-un colectiv *(coleg, lider);*

7) întâmplare, situație, povestire *(anecdotă);*

8) plante: *(copac, arbore);*

9) noțiuni intraductibile: *(dor);*

10) instituții științifice și unități ale acestora: *(universitate, catedră);*

11) unitățile de timp: *(ziua, anul, săptămâna);*

12) ființe spirituale: *(înger);*

13) instrument de comunicare: *(limbaj);*

14) substanțe, materii naturale: *(humă, pământ)*.

În cazurile când există verbe create de la numele respective, acestea nu se încadrează în grupa semantică *deveniendi: a înhuma, a se împământeni.* În asemenea situații, pentru a reda sensul eventiv, se utilizează o perifrază: „Ne naștem… Creștem… Murim… *Devenim pământ*…” (Z. Stancu, Ş., p. 64). Deci, în afară de ocurența lexicală, un impediment în apariția unui eventiv este și sensul temei nominale, conținutul noțional al acesteia.

Materialul faptic adunat ne permite a stabili următoarele tipuri de evoluție sau de schimbare:

1) metamorfoză, atunci când subiectul ia alt chip sau obiectul se transformă în alt obiect: *a se carbonifica, a se vaporiza, a se carameliza* ș.a. Referirea acestor modificări la un subiect animat poate avea loc doar în basme. Verbele cu sensul respectiv sunt doar cu structura: *a se transforma (a deveni)+ S;*

2) dobândirea unei trăsături, însușiri, proprietăți sau calități; în acest caz subiectul nu se transformă în altceva, ci doar capătă o particularitate, care, uneori, constituie specificul său: *a se croniciza, a se clarifica, a se îngroșa, a se durifica, a se viriliza* etc. Structura lor are componența: *a deveni (a se face) + Adj;*

BDD-A6797 © 2013 Academia de Științe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

3) trecerea dintr-o stare în alta (morală, psihică, fizică, intelectuală): *a se năuci, a se isteți, a se înduioşa, a se purifica, a se calici* etc. Structura verbelor care exprimă una din aceste două modificări este: *a deveni (a se face) + Adj;*

4) trecerea la alt fel de acțiune (ocupație, îndeletnicire, atribuție): *a se haiduci, a se politiciza, a se monotoniza, a se cătăni* ş.a. Structura: *a se face + S,* (subiect inanimat) *a deveni + Adj;*

5) modificări ce țin de raporturi, relații: *a se încumetri, a se împrieteni* ş.a. Formula semantico-distributivă este *a deveni +Nume;*

6) schimbarea fenomenelor naturale: *a se întomna, a se înceţoşa, a se împrimăvăra* ş.a. Acestea sunt modificări ce se referă la noțiunea de „timp." Verbele cu sensul respectiv au formula: *a se face + S;*

7) evoluție sub aspect cantitativ: *a se multiplica, a se înzeci* ş.a. Componența lor este *a se face + Numeral.*

Verbele care indică modificările (2) şi (3) (vezi *supra*) au în conținutul lor semantic şi anumite referiri temporale, unele exprimând schimbări momentane, ca în *a se înveseli, a se întrista etc.,* iar altele – de durată, ca în *a slăbi, a se îngrăşa* ş.a. Mai numeroase sunt transformările ce necesită o perioadă mare de timp. Lingvista Angela Savin relevă în lucrarea sa „Valori lexico-gramaticale ale locuțiunilor verbale româneşti în plan sincronic şi diacronic" că eventivele denumesc câteva moduri de desfăşurare a acțiunii: evolutiv, multiplicativ etc. [5, p. 43]

Dacă (1) este metamorfoză totală, ea schimbând esența subiectului, celelalte şase sunt parțiale.

Am constatat că eventivele exprimă şapte tipuri de modificări, dintre care doar una este totală şi se referă la stări fizice, reacții chimice, fenomene naturale. Verbele cu rădăcină substantivală atribuie subiectului o schimbare prin trei modalități: se identifică prin asociere cu o însuşire a obiectului exprimat de nume *(a se turti, a se încolăci)*, substantivul se adjectivizează *(a se boieri)*, însuşirea ideilor persoanei denotată de numele-bază (*a se staliniza*).

Formarea verbelor din grupa semantică *deveniendi* necesită anumite condiții: a) cuvântul-primar de la care se creează este, de cele mai multe ori, un adjectiv; b) pentru ca substantivul să fie nume-bază, el trebuie să aibă un sens pretabil la trecerea în altă stare.

În concluzie, relevăm că analiza semantică a verbelor în discuție ne dezvăluie mecanismul formării lor, precum şi cauzele ce limitează derivarea de la nume a acestora. Restricțiile țin de aspectul semantic al eventivelor care revendică obținerea de către subiect a unei stări, calități exprimată, de obicei, printr-un adjectiv.

Aşadar, impedimente în crearea cuvintelor pot constitui, pe lângă unele reguli de rigoare, şi partea de vorbire căreia îi aparține numele-bază din rădăcina verbală, trăsătura animat/inanimat a subiectului, dar şi a substantivului din acelaşi radical.

Cercetările efectuate pot fi aplicate la analiza posibilităților şi mijloacelor de lărgire a clasei denominative, la relevarea anturajului lexical şi a modului în care o temă nominală devine verb.

BDD-A6797 © 2013 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE

1. Constantinescu-Dobridor Gh. *Dicționar de termeni lingvistici*. – Bucureşti: Teora, 1998. – 351 p.

2. *Dicționar general de ştiințe ale limbii*. – Bucureşti: Editura Ştiințifică, 1997. – 573 p.

3. Evseev I. *Semantica verbului: categoriile de acțiune, devenire şi stare*. – Timişoara: Facla, 1974. – 182 p.

4. Vianu T. *Despre stil şi artă literară*. – Bucureşti: Editura Tineretului, 1965. – 246 p.

5. Savin A. *Valori lexico-gramaticale ale locuțiunilor verbale româneşti în plan sincronic şi diacronic* (Categoriile „Aktionsart" şi „Terminativitate: Aterminativitate"). – Chişinău: Bons Offices, 2001. – 135 p.

TEXTE CU SIGLE

1. Barbu I. *Groapa.* – Bucureşti: Editura Eminescu, 1975. [G]

2. Delavrancea B. *Sultănica*. – Chişinău: Lumina, 1993. [S]

3. Druță B. *Catacomba*. – Chişinău: Cartier, 1998. [C]

4. Eliade M. *Romanul adolescentului miop*. – Bucureşti, 1989. [RAM]

5. Eminescu M. *Opere alese*. Vol. 3 (proză). – Chişinău, 1971. [OA]

6. Ispirescu P. *Legende sau basmele românilor*. – Bucureşti: Minerva, 1989. [LBR]

7. Mitru A. *Legendele Olimpului*. – Chişinău: Hyperion, 1990. [LO]

8. Neagu F. *Îngerul a strigat*. – Bucureşti, 1984. [ÎS]

9. Popa N. *Cubul de zahăr*. – Chişinău: Hyperion, 1991. [CZ]

10. Preda M. *Cel mai iubit dintre pământeni*. – Chişinău: Literatura artistică, 1990. [CMIDP]

11. Slavici I. *Scrieri alese*. Vol. 2. – Chişinău: Ştiința, 1993. [SA]

12. Stancu Z. *Şatra.* – Chişinău: Universitas, 1992. [Ş]

BDD-A6797 © 2013 Academia de Ştiințe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.31 (2026-11-27 06:04:31 UTC)